

Elu on lühike, armastus igavene

PILLE PALM

Estonia Teatri talveaias nägi neljapäeval rambivalgust Eesti Muusikaakadeemia Ooperistuudio etendus "Igavene Orpheus". Lavastaja Arne Mikk on selle pealkirja alla koondanud Orpheuse ja Eurydike loo läbi aegade.

Põhjendatud on selline lähenemine mitmest aspektist – tänavu täitub 400 aastat ooperikunsti sünnist ja selle tähtpäeva äramärkimine ooperistuudios on igati asjakohane; teisest küljest on siin ka oluline pedagoogiline kasutegur, sest nii tekib üliõpilastel täielik ülevaade Orpheuse–Eurydike teema käsitlemisest ooperis. Kui põhjalikud teadmised tudengid siit saavad, sõltub sellest, millisel määral analüüsiti teoseid, kust on etendusesse lülitatud katkendid. Teades Arne Miku erudeeritust ja põhjalikku ettevalmistust mistahes muusikalise materjaliga töötamisel, võib arvata, et ta nüüdki on enesele truuks jäänud.

Ooperistuudios on lavastaja ja muusikajuht (Ellen Maiste) pidevalt probleemi ees – etendus tuleb

teha nende lauljatega, kes lauosakonnas parasjagu õpivad, ja paraku ei ole seal alati kõiki hääleliike. See tähendab seda, et igal juhul tuleb alati leida mingi kompromiss ning ooperikatkendite kasutamine saab veel ühe põhjenduse.

Orpheuse ja Eurydike *story* arenes loogiliselt läbi etenduse. Etenduse esimeses vaatuses kasutati Caccini, Peri, Monteverdi (nii originaal- kui ka Orffi töötleva variandis) ja Haydni oopereid, kusjuures suurem osa muusikast kõlas Eestis esmakordselt. Teises pooles oli põhirõhk Glucki ooperil ja Offenbachi ooperil. Esmasilgul võib tunduda võimatuna, kuidas saab panna ühte tervikusse ooperi ja opereti, aga kuna Offenbachi "Orpheus põrgus" muusikat kasutati just põrgu–stseenides, siis oli kõik omal kohal.

Tudengitele paistis niisugune "kapustniku"–stiil väga istuvat, sest kogu esitus oli särtsakas, hoogne ja emotsionaalne. Eriti mõnuga tehti kooritseene, sest seal polnud ju kellelgi vaja oma etteaste vokaalse poole pärast pabistada. Mitmes rollis vahetati

VAMBOLA SALUPUU foto
Põrgupilt etenduse teisest vaatusest – keskel Jupiteri rollis Priit Velmre, teda "piiravad" Maila Plooman, Heli Veskus ja Katrin Kapinus.

etenduse jooksul västavalt esitavale muusikale ka osatäitjaid ja nii sai ennast näidata rohkem lauluõpureid, kui see ühe konkreetse oo-

peri puhul olla saaks. Orpheusi oli kolm – Maila Plooman (III kursusel), vilistlasena kaasa teinud Aivar Kaldre ja Juhan Tralla ette-

valmistusosakonnast. Eurydike osa esitasid Ingrid Liiv (I kursus), Heli Veskus (IV kursus) ja Arle Soeson (II kursus). Kõik nad täitsid oma rolli kenasti ja neist võib loota tulevasti lavajõude nii ooperis kui operetis. Igal neist on oma tugevamad küljed – Ingrid Liivil hea laulukooliline alus ja musikaalsus, Arle Soesonil eriline lavasarm, Maila Ploomanil ja Heli Veskusel läbimõeldud ja –tunnetatud roll, Juhan Trallal mitmekülgsus jne. Instrumentalistina hiilgas Juhan Tralla kõrval ka I kursuse laulutudeng Helen Lepalaan, kes Põrgumuusikuna soleeris saksofonil.

Kogu etendusele andsid olulise panuse muusikajuht Ellen Maiste, konsertmeister Ene Rindesalu ja liikumisjuht Mait Agu. Kunstnik Liina Undi napp kujundus ja lihtsad kostüümid sõltusid küll rohkem momendi võimalustest kui kunstnikufantaasiast, aga oma ülesande täitsid need siiski.

Etendus "Igavene Orpheus" jääb teatri talveaias mängukavasse vähemalt kevadeni ja vaatajatel on võimalus näha ka osatäitjate teist koosseisu, kelle esietendus oli eile õhtul.